

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

“Llibertat o llibertat”

FERMESA • El president Torra fa una crida a la mobilització permanent pels drets civils, socials i nacionals de Catalunya

SENSE RENÚNCIES • Manté l’oferta de diàleg, però recorda la validesa de l’1-0 i el dret a celebrar un referèndum acordat

“ **JUDICI 1-0**
No puc acceptar, ni acceptaré cap sentència que no sigui absolutòria

“ **MARXA**
Ha de ser una mobilització àmplia, diversa i, sobretot, multitudinària fins a les sentències

“ **CONSENSOS**
Hi ha tres grans consensos a Catalunya: referèndum, antirepressió i republicanisme

El president Quim Torra, durant el seu discurs d’ahir al Teatre Nacional ■ ORIOL DURAN

finques Pous
Administrem el teu habitatge amb
TOTAL GARANTIA DE PAGAMENTS
ARAG COBERTURES EN CAS D’IMPAGAMENT:
6 mensualitats garantides
Despeses d’advocat i procurador
Reclamació d’actes vandàlics fins a 3.000 €
12 MESOS GRATUÏTS PER A NOVES ADMINISTRACIONS
MATARÓ
C/ Pujol 20 - 08301 - 93 790 39 45
finquespous@finquespous.cat
www.finquespous.cat

Nacional

P11

Domènech plega de diputat i líder dels comuns

El fins ara portaveu comú al Parlament fa l’anunci per sorpresa i diu que està esgotat “políticament i personalment”

Nacional

P12

El suport municipal a l’1-0, “acció política”

L’Audiència de Girona no veu delictes en els decrets d’alcaldia per al referèndum

Nacional

P16

Bèlgica ajorna la vista de Larena fins al 25-S

Nacional

P16

Agbar retorna la seu social a Catalunya

Escola d’idiomes inlingua
INSCRIPCIONS OBERTES
CURS 2018-2019
www.inlinguamataro.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

El llegat de Josep Fontana

La setmana passada va deixar-nos Josep Fontana, a qui un altre historiador, Jordi Nadal, va definir com "l'historiador

més destacat i més complet, i a molta distància de la resta, dels que avui treballam a la península Ibèrica". Les seves aportacions sobre la crisi de l'antic règim i les contradiccions del règim liberal, els projectes alternatius que es va anar bandejant durant els segles XIX i XX, les dificultats d'encaixa de Catalunya a causa de tenir un model econòmic i social més avançat que la resta d'Espanya, l'evolució dels corrents historiogràfics i la crítica de les modes fugisseres, per posar només alguns exemples, han estat caracteritzades pel rigor, la innovació i la capacitat de marcar camí, qualitats reservades als grans mestres. L'ambició i la capacitat de Fontana el van dur, a més a més, a aproximar-se a aquella "història total" que preconitzava un dels seus mestres, Pierre Vilar. Fontana, doncs, ens ha deixat un llegat immens, molt difícil

El tret més rellevant de Josep Fontana va ser la concepció de cadascun dels seus treballs com a instruments que ajudessin la gent "a pensar pel seu compte"

de superar. Cada llibre seu representa un referent acadèmic, una peça disposada a obrir nous horitzons.

Però, molt probablement, el tret més rellevant de Josep Fontana hagi estat el seu compromís social, la concepció dels seus treballs com a instruments que ajudessin la gent "a pensar pel seu compte", de manera crítica i "en contra del pensament dominant". A la paret del seu despatx hi penjava un poema de Bertolt Brecht al qual ell mateix s'encarregava de donar-li sentit dia a dia: "Qui encara estigui viu que no digui mai: el que és segur no és segur. Tot no serà sempre igual. Quan hagin parlat els opressors, parlaran els oprimitos. El que ha caigut s'ha d'aixecar; el que ha perdut ha de lluitar. Qui podrà aturar el que coneix la veritat? Perquè els vençuts d'avui són els vencedors de demà, i el mai es convertirà en ara mateix." És aquesta confiança cega en la raó i el convenciment que això s'aconseguirà només amb el treball i la lluita de tots plegats, el millor llegat de Josep Fontana.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Ens tenen controlats

L'enciclopèdia virtual Viquipèdia conté un breu apunt biogràfic de la meua persona. S'hi diu, amb encert, que vaig néixer el 28 d'agost de 1952. Hi afegeix entre parèntesis: 66 anys. Molt bé, correcte. Fins al 27 d'agost deia que en tenia 65. El salt de 65 a 66 el dia del meu aniversari, va ser causat per un automatisme o hi ha algú que fa el manteniment manual del meu perfil? Aquest *algú*, es dedica només a mi o té altres biografiats al seu càrrec? Si admetem que és un automatisme, l'estupefacció es manté. També s'hi enumeren, sense que m'hagin estat mai consultades, les meves "influències": Joan Fuster, Josep Pla, Josep M. de Sagarra i Gazieli. Diria que l'última vegada Joan Fuster era el darrer de la llista. Què l'ha fet passar al davant? A l'article d'ahir em servia de Fuster per sostenir una, diguem-ne, teoria. Al de divendres passat, Fuster hi planava sense citar-lo. Em diuen que és cosa dels "algoritmes". No pregunto què són davant la possibilitat de no entendre-ho. També podria ser cosa d'un crític literari ràpid i perspicaç com no n'hi ha.

“Quan els avis sortien del llogaret també tothom sabia on anaven”

Viquipèdia registra la mort dels seus biografiats a l'instant. Observo que a la gent aquestes coses els fan por: "Ho saben tot de nosaltres", "Ens tenen controlats". No cal tenir una entrada a la Viquipèdia: tu compres un bitllet per a Mallorca i durant dos mesos reps ofertes d'hotels de l'illa a càrrec de totes les agències. Diuen que si dus el mòbil a la butxaca et tenen localitzat, vagis on vagis. Que qualsevol moviment de la targeta de crèdit et delata. Et delata davant qui? Qui són els que ens tenen localitzats? Una altra qüestió: Això és nou? Els nostres avis, així que sortien del llogaret on vivien,

tothom sabia on anaven, inclòs el caporal de la Guàrdia Civil. També tots els veïns sabien el sabó que gastaven a casa o la carn que compraven a plaça i si pagaven al comptat. Representa que l'accés a ciutat va afavorir l'anonimat. Cada ciutat està dividida en barris i cada barri és un llogaret. Ara hem arribat a l'aldea global, que diuen. Aldea és llogaret, i tant. Ens ho busquem: amb els clubs de lectura tothom sap què llegeixes perquè tothom llegeix el mateix llibre. Tothom sap on viatges perquè tothom va al mateix lloc.

Estic abonat a un d'aquests canals que ofereixen sèries i pel·lícules per televisió. Els "algoritmes" fan que quan acabo una sèrie se me n'ofereixin d'altres del mateix estil. Un dia vaig localitzar una pel·lícula antiga, en blanc i negre. La vaig mirar pensant-me que se me'n suggeririen d'altres. No n'hi ha més. Que no saben que m'agraden? Encara m'hi hauré d'enfadar.

He descobert que puc alterar les dades de la Viquipèdia. Posar 1962 on diu 1952. Enganyar-los, viure una eterna joventut, i que em vinguin al darrere amb un flabiol sonant.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/76zm75>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Prendre la iniciativa

Com que hi posa aquella veu amable i ho farceix de cites literàries, a algú li pot semblar que ahir el president Quim Torra no va dir gaire res. S'equivoca de mig a mig. Torra va fer ahir un discurs dur, contundent, ben travat i argumentat, amb moltes pistes sobre el que ha de passar els propers mesos. "Ara ja hem après que la República no es fa des d'un despatx", va reconèixer. I, sense pèls a la llengua, va parlar de mobilitzacions i de no perdre la por "per vèncer l'impossible". Com que aquests dies de destitucions, exilis, empresonaments, investigats i encausats ("la xifra esgarrifa, són milers!", va dir Torra) hi ha qui circula amb el cap baix, preocupat i un pèl desorientat; suposo que per tot això, deia, el president Torra (que en algun moment em va fer pensar en aquells generals que es dirigeixen a la tropa) ahir va fer una intervenció que va tenir molt d'emocional i,

“Torra ahir va parlar de política, però a mi em va semblar que parlava sobretot d'actitud

sense dir-ho directament, posant molt èmfasi en l'actitud de cadascun de nosaltres. Torra, a qui els darrers dies ja havíem sentit parlar de "sacrificis", ahir va insistir en la necessitat de prendre la iniciativa, de vèncer la por i que hi hagi una mobilització permanent. Va ser una manera de dir-nos "estigueu preparats, que no serà fàcil" i de demanar-nos un canvi d'actitud. De passar a ser protagonistes. "Pre-

guem la iniciativa política mitjançant les vies d'acció republicanes: el govern, el Parlament, els ajuntaments, els exiliats, el Consell de la República i, és clar, la ciutadania organitzada", va dir. I aquests darrers devem ser vostè i jo. Torra ens va animar a no abaixar el cap i a perdre la por ("la terra es torna cel quan t'alliberes de la teva por", va dir citant Pau Casals); però que centrés bona part del discurs –o que a mi m'ho semblés– en l'actitud, no vols pas dir no concretés res. Perquè, entre altres punts, va parlar de noves lleis al Parlament, de constituir el Fòrum Cívic, Social i Constituent i, és clar, de fer un punt i a part ("prendre les decisions que calgui prendre") si les sentències de l'1-O són condemnatòries. Torra va ser contundent. I, sense deixar de fer crides al diàleg amb l'Estat, la crida la va fer sobretot als seus: "Guanyem la República per a tothom. I defensem-la."

De reüll

Anna Serrano

Sánchez diu que no

Tornar a l'Estatut. Aquesta és la proposta de Pedro Sánchez després de la sentència del Constitucional del 2006, del fracàs del pacte fiscal, de les manifestacions sobiranistes de la Diada, de les consultes del 9-N i de l'1-O, de l'aplicació –amb la seva col·laboració– de l'ignominios article 155, de l'empresonament de nou líders socials i polítics –que romanen injustament privats de llibertat– i de l'exili de set més, després també que de les eleccions del 21-D en sorgís una nova majoria independentista al Parlament. Després de tant, el president espanyol

El president espanyol proposa rebobinar i anar tretze anys enrere

proposa rebobinar i anar més o menys tretze anys enrere. Sánchez argumenta, com sempre, que no pot haver-hi una votació sobre l'autodeterminació a Catalunya, i n'ofereix una "per a un enfortiment de l'autogovern". El sol fet que el líder del PSOE faci una proposta és una novetat, i encara més si inclou una

votació. Anys de nos rotunds fan valorar qualsevol proposició. El problema és que la de Sánchez amaga, en realitat, una negativa. Perquè ignora els darrers últims deu anys i evita afrontar de cara la situació que es viu a Catalunya. No es pot tornar enrere, per més que ho proposi el PSOE. Segurament és el que convindria al govern espanyol, però és el que convé a Catalunya? En tot cas, no és el que demana una majoria que veu la reforma de l'Estatut com un capítol passat i que reclama que s'abordi el dret d'autodeterminació. I Sánchez diu que no.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Quim Torra

"Llibertat o llibertat"

Del "referèndum o referèndum" de Puigdemont s'ha passat al "Llibertat o llibertat" de Torra. Segurament aquesta serà la idea força amb la qual serà recordat el discurs d'ahir del president. Una intervenció marcada per la fermesa en la defensa dels drets civils i de la República catalana.

COORDINADOR GENERAL DELS COMUNS

Xavier Domènech

Anunci sorpresa

Domènech ha anunciat per Facebook que plegarà de les seves responsabilitats tant al partit com al Parlament, adduint esgotament polític i personal. L'anunci ha sorprès tant per l'hora triada, en ple discurs de Torra, com pel fet que va ser escollit coordinador general fa ben poc, el 3 de juliol passat.

PRESIDENT D'AGBAR

Ángel Simón

Tornar a Catalunya

Aigües de Barcelona va anunciar ahir que ha decidit fixar de nou la seva seu social a Barcelona. Agbar, que va marxar l'octubre passat, assegura que torna vista l'actual "estabilitat econòmica", la mateixa que hi havia, per cert, quan va decidir fixar la seu social a Madrid. En tot cas, ben tornats.

EDITORIAL

Torra, fermesa en el camí

El president de la Generalitat, Quim Torra, va refermar ahir, en l'esperada conferència al Teatre Nacional de Catalunya, el camí traçat després del referèndum de l'1-O i la proclamació de la República i va fer una crida a la mobilització popular per aconseguir materialitzar els desitjos d'un nou estat expressats en aquella votació. Torra no es va desviar en cap moment dels objectius previstos els últims temps i amb la perspectiva de "llibertat o llibertat" va apuntar les diferents claus que marcaran l'acció del seu govern i dels grups independentistes. El president va reclamar una acció conjunta de les institucions, l'exili i el Consell de la República, la ciutadana i les organitzacions socials. En aquest sentit, la "marxa" pels drets civils, socials i nacionals de Catalunya, és a dir, una mobilització permanent fins a les sentències del judici de l'1-O, serà clau, segons Torra, per mantenir l'embat contra un Estat al qual el president Torra va voler reiterar, malgrat tot, una oferta permanent de diàleg i de negociació política.

El president Torra va recordar que la causa de Catalunya és una "causa justa" i va insistir en el dret dels catalans a poder celebrar un referèndum d'autodeterminació, com han fet altres països propers com ara Escòcia o el Quebec. Una reivindicació que va establir com una línia vermella, difuminant així qualsevol intent del govern espanyol de portar la negociació a un nou estatut d'autonomia.

La lluita pels presos polítics i la necessitat que la sentència sigui absoluta va ser un altre dels punts clau del discurs del president, una altra línia vermella que, si els tribunals la traspassen, marcarà, sense cap mena de dubte, l'esdevenir dels pròxims mesos.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Preparats per a l'1-O
L'Agència Tributària de Catalunya es declara a punt per assumir la gestió dels impostos en el moment que sigui necessari.

10 anys Pla Corbacho
Dubten de l'efectivitat del pla Corbacho. Temen que no es trobi aturats per a les feines que fan els immigrants que es busquen fora.

20 anys Intent de pau
El PSOE insta Aznar a liderar una oferta de pau a ETA amb data límit. Ofereix "generositat" a canvi de renunciar per sempre a la violència.

Full de ruta

David Marín

Dos aniversaris

Ara tot just farà un any que el Parlament català va cometre un acte de sobirania històric. Va aprovar les lleis de referèndum i de transitorietat jurídica i fundacional de la República. Els diputats posaven en les mans dels ciutadans la decisió sobre el futur del país. Les sessions dels dies 7 i 8 de setembre són recordades també per la matussera actuació dels grups contraris a aquestes lleis, retardant les votacions amb contínues interrupcions per assumptes formals, intentant deixar en els ulls dels ciutadans la imatge d'un Parlament i d'un país greument dividits en dues meitats i d'un clima polític enrarit en què una majoria s'imposava a la resta infringint els procediments constitucionals que "nos dimos entre todos". Entre tots els majors de 58 anys, per ser exactes. La campanya per desmobilitzar votants del no i per deixar el marc obert que justificués la posterior violència policial i jurídica contra el referèndum i els seus promotors estava en el seu clímax.

El 8 de setembre hi ha un altre aniversari. Aquell dia, l'any 1978, es van publicar en el BOE les normes per a la votació del referèndum de la Constitució. El clima polític de fa quaranta anys no podem dir que fos plàcid i reflexiu. Consultant l'hemeroteca hi veiem atemptats d'ETA, violència d'extrema dreta, remor de fusells a les casernes. El 30 d'octubre, quaranta anys abans que un grup d'ultrassetgés la seu de Catalunya Ràdio, l'extrema dreta feia esclatar un paquet bomba al diari *El País*. Oi que seria d'un cinisme escandalós dir que aquell referèndum "dividia la societat"? Doncs bé, amb aquell clima i aquelles garanties el referèndum es va fer, per sort sense porres, tot i que amb un cert caos en el cens, segons les cròniques de l'època. Si comptem com ara comptem les votacions els autoanomenats constitucionalistes, els vots afirmatius van ser del 58,9% del total del cens. Seguint la seva lògica, es va imposar una meitat sobre l'altra? O això només val per als actes de sobirania dels catalans?

Dos aniversaris de dos actes de sobirania convulsos. Un amb la tutela d'un estat que necessitava reformar-se, un altre reprimint de moment per aquest estat en nom d'una constitució que, si es votés avui, no obtindria ni de bon tros el consentiment de la societat catalana. Qui imposa què a qui? Tinc clar quines espelmes bufar. Per molts anys.

Tribuna

Jordi Cervera. Periodista

La línia fosca d'un creador pop

“Qui et redimirà de l'oblit / quan la mort t'arribi / a la casa negra / a través dels terminals / de psycho-play / gravat per les càmeres / d'alta seguretat / professionals del kaos & / teleanes fàcils / a la interestatal 192 / eren bons temps / per devastar l'oblit / i els records dels altres / ¿sobreviure a la por? / ¿això és una revelació? / mentre la ciutat dorm / algú decideix per tu.” Això és "Black House", un dels poemes del llibre *The liquid dark* de Marcel Pey, un artista inqualificable a qui l'Ajuntament de Tarragona dedica la fantàstica antològica *The Burning Blade*, comissariada per Assumpta Rosés i que es podrà veure al Tinglado 2 fins a l'octubre.

TINC LA SENSACIÓ QUE, EN AQUEST CAS concret, no puc evitar fer aquelles comparacions que la saviesa popular diu que acaben sent sempre odioses, però si Pey, en lloc de néixer a Cardona l'any 1948 i de viure i treballar al Camp de Tarragona des dels anys seixanta, hagués nascut, posem per cas, a Boston i hagués treballat a Nova York, ara ma-

teix seria un d'aquells artistes de masses, seguits i reverenciats arreu en lloc de ser un artista de culte que la gent que el coneix estima i valora en la seva justa mesura però a qui el mercat no ha fet tota la justícia que caldria.

CINEASTA, FOTÒGRAF, POETA, AGITADOR, el Marcel és un amant fervorós dels territoris obscurs, d'aquells indrets on resulta complicat trobar fites que ens guiïn, indrets que puguin ser reconeguts i que ens ajudin a traçar una ruta fàcil. Les vies que escull Pey no són mai les fàcils i, personalment, tindrien força a veure, pel que fa a estètica, amb plantejaments radicals i amb posicionaments estructurals amb tot l'univers creatiu que envoltava el pop i el rock dels setanta, Andy Warhol i The Factory, la Velvet, el cinema de David Lynch i, en definitiva, un món fosc, ric i molt viu que bull molt més enllà i molt més pro-

fundament d'allò que salta a la vista.

AQUESTA MOSTRA, GLOBAL I PASSIONAL, és també un acte de justícia, una mena de passar comptes amb la història i amb la vida. Marcel Pey no s'ha decantat mai gaire per la possibilitat de donar una gran projecció a la seva obra i s'ha inclinat sempre per un treball poderós i sovint quasi privat, movent-se en circuits *underground* que, això sí, han acabat sempre rendits i captivats per les seves propostes. De fet, el Tinglado permet veure que només hi ha un Marcel Pey, amb un únic discurs, encara que ramificat, viu i plural. Parlem d'un creador convençut de la potència comunicadora i transgressora de la imatge: un fotograma, una fotografia o un vers, tot el que surt de la Factoria Pey té aquest segell d'impacte directe. Són trets de gran calibre que fan pensar, que provoquen una fosca introspecció i que ens obliguen a convertir les ferides en preguntes. Una oportunitat única per poder descobrir tota la magnitud, la foscor i la potència d'un veritable artista del costat fosc del pop.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Ficció, realitat i patetisme

■ La ficció que ens volien vendre diu que un independentista va agredir una dona que estava retirant llaços grocs i li va trencar un os del nas. La realitat era que un matrimoni amb dos fills arrencaven llaços grocs i els llençaven a terra. L'home en qüestió els va reprimir que llencessin coses a terra tot embrutant la ciutat. Fins aquí, si l'haguessin ignorat no hauria passat res, però la senyora es va rebotar, la discussió va pujar de to i quan ella el va esgarrapar i mossegar, ell se la va treure de sobre, i aquí és quan li va fer mal al nas. Però no li va trencar cap os.

Els dubtes són: si l'home estava agredint la senyora, per què el seu marit es va quedar mirant-s'ho sense fer res? I quina mena de pares ensenyen els seus fills a llen-

çar coses a terra i a enfrontar-se a qui els ho recrimina? I, en saber-se la realitat, Ciudadanos, en lloc de rectificar els seus comentaris, va fer una manifestació a la qual hi van anar uns sis-cents individus (un milió, segons els organitzadors). En aquesta manifestació contra la violència un càmera de Telemadrid va ser agredit en ser confós amb un de la TVC (patètic...). Sobre això alguna cosa hi deu tenir a veure tot l'odi que Ciudadanos llança contra la TVC.

JORDI AZNAR I MARTÍNEZ
Barcelona

Respectar les arrels

■ Maria Dolors Renau ens diu (El Punt Avui, 2.9.2018) que estem demanant que la meitat dels catalans se separin de les seves arrels.

Els immigrants de Bolívia, l'Equador, l'Argentina o el

Marroc que han arrelat a Catalunya mantenen també les arrels amb la seva terra, però segur que són conscients que el seu projecte vital el fan en una altra terra. Catalunya, col·laborant a la seva millora social i econòmica, i on ningú els demana que se separin de les seves arrels. Així hauria de ser per a l'immigrant d'Antequera, del Nalón o d'altres parts de la Península que també van triar lliurement assentar-se i integrar-se als valors de la nova terra d'acollida, sense, per descomptat, renunciar a les seves arrels i històries passades.

JORDI DÒRIA I ESTRANY
Premià de Mar (Maresme)

Arrimadas-Cs

■ Suposo que es tracta d'un joc per a infants, a les acaballes de l'estiu, això de la Inés Arrimadas i de l'Albert Rivera, que es posen a tallar llaços grocs a Alella. No sé ben bé

per què. ¿Que potser ells dos, o llurs familiars, regenten una empresa del tèxtil, en situació de crisi, especialitzada en llaços grocs... i volen cooperar en el negoci de la família? ¿Té a veure, tot plegat, amb els nous documents, finalment públics, que guardava el gran Sebastià Gasch amb força relació amb els autors del Manifest Groc, dels temps de Dalí, entre d'altres?

No he vist, encara, que tots dos visitessin el Centre d'Estrangers, retinguts a Barcelona. Ni que se sumin a les campanyes solidàries contra la marginació social a Catalunya. Prefereixen aplaudir la nova lletra de Marta Sánchez a l'himne sense lletra d'Espanya. ¿No seria hora, però, que tornessin als seus votants "una mica d'amor i una mica de seny" i que es decidissin, finalment, a fer política de veritat?

IGNASI RIERA
Madrid

La frase del dia

“Molt pocs nens rebrien el que necessiten i mereixen si la salut estigués sotmesa a les lleis de l’oferta i la demanda”

Pablo Iglesias, SECRETARI GENERAL DE PODEM I PARE DE DOS BESSONS PREMATURS

Tribuna

Josep Vallverdú. Escriptor

Els

A la terrassa del cafè, en una taula veïna a la meua, sostenien un tros de conversa, on el mot *ells* sovint prenia protagonisme per una entonació especial amb què era pronunciat. Els tertulians no parlaven pas d’uns parents, posem per cas: es referien a “ells” com a un complex llunyà dotat de poder, amenaçador, capritxós i damnós. Sí, sovint escoltem aquell pronom dit amb un to dolgut. En el cas de la conversa escoltada suara no ha costat gaire deduir en poca estona que parlaven dels qui manen. I no ha costat gaire perquè no és cap novetat aquesta referència, més sovint que no ens pensem tots hi acudim.

–‘ELLS’ BÉ QUE S’HO MANEGUEN, *ells* rai, tu a creure i a sirgar, que *ells* sempre dalt del carro; *ells*? mira, ben plena la panxa.

‘LA CODORNIZ’, revista humorística dels temps franquistes, publicà la conjugació del verb *protestar* en present, “jo protesto, tu protestes”, etc., però a la tercera persona plural deia “ells fan el que volen”.

ELS FRANCESOS EMPREN el pronom *eux*, –no *ils*–, perquè *eux* permet una generalització còmoda, comprèn molta més gent, és fins i tot més misteriós: “*eux*”, són els responsables invisibles de les maquinacions per als grans negocis a què mai no podran aspirar els simples mortals contribuents al fisc.

UNA ANTIGA PEL-LÍCULA de ciència-ficció, encara en blanc i negre, presentava uns insectes gegantins que s’emparaven del nostre planeta. Se’n deia *Them*, que és també el cas indirecte de la declinació pronominal anglesa. En aquell cas *Them* portava l’adhesiu de perill apocalíptic. El nostre *ells*, dit amb l’entonació de complicitat anticipada que tots coneixem, és un xic més general i

difús –tot i oferir-se tothora perillós als nostres ulls– que no el que empràriem per evocar persones identificables amb nom i cognoms. Dit en singular, *ell* és algú concret; *ells* ens transporta a les nebuloses de la conxorxa, boiroses, però destructores. Ho he insinuat abans, es tracta de la nebulosa dels qui sempre manen i manaran, vista amb l’entelat telescopi casolà dels qui mai no tindran poder.

“ELLS”, RAS I CURT, SÓN ELS QUE TENEN la paella pel mànec. I no pas únicament els poderosos de dalt de tot, assenyalsats amb el dit, sinó també aquells altres que, tot i estar al nostre modest nivell, ens temem fonamentadament que

“«Els», ras i curt, són els que tenen la paella pel mànec. I no pas únicament els poderosos de dalt de tot, sinó també aquells altres que, tot i estar al nostre modest nivell, ens passen la mà per la cara

ens passen la mà per la cara, i, doncs, els tenim tírria. O enveja soterrada.

–Els sí que la saben llarga.

–Els? Ves-los al darrere!

Al·ludim, en aquest cas, a gent com nosaltres però situats de faisó que mouen palanques de poder. No és que els hi identifiquem, però a efectes de fer-nos la guitza són com els altres “ells”, els ministres, els responsables de grans corporacions –o de l’empresa petrolífera–, els consellers delegats dels bancs, els cardenals, els agents intermediaris, un milionari impensat; sempre, però, gent que té el poder en el punt on nosaltres no el tenim ni mai el tindrem. Com poden ser igualment els grups secrets que sempre existeixen, i que massa fàcilment qualifiquem de màfies.

EN AL·LUDIR AQUESTES PERSONES hom endevina un arrossegall de feblesa històrica, tenim present un dibuix de la societat dominada encara per uns éssers eixits de retrats a l’oli –els aristòcrates–, dels palaus –grans eclesiàstics o potentats–, els més elevats militars, classe social a qui només recentment se’ls ha dut a pagar (relativament) per les fortunes de què podrien respondre. Els de la nòmina i els modestos autònoms tenen la impressió que, malgrat els canvis recents, paguen els impostos propis i els d’“ells”. Nosaltres parlem d’ells amb una cantarella desolada, una absoluta desparança, com serfs de l’edat mitjana.

SERÀ VERITAT QUE A LA PELL DE BRAU no s’ha fet mai ni la revolució social, ni la política ni la religiosa? Veus prou crítiques i sensates en l’anàlisi ho proclamen. De la revolució religiosa hi ha indicis que ja se n’encarreguen des de dins els propis membres, d’una o altra forma; de les altres caldrà més temps i qui sap si, encara, més crisis per consolidar un marc on no calgui parlar d’“ells”, amb el dolgut to d’ara.

De set en set

Manel Castaño

En bona hora

Des del 1974 tenim dos horaris, el d’estiu i el d’hivern, amb una hora de diferència; cada últim diumenge de març toca avançar una hora, i cada últim diumenge d’octubre, recuperar-la. Fa goig de veure com els mateixos que ens han explicat any rere any els avantatges que se’n derivaven, ara diuen que no passarà res si no fem el canvi. Instintivament, a ningú no li agradava; el sentit comú ja ens ho deia, que era una enganyifa, però la unanimitat política i mediàtica que imposa la Unió Europea fa miracles –com passa també en altres qüestions d’obligat consentiment, com ara la moneda única, el canvi climàtic i la recepció de partides de població al·lògena.

Està bé que s’ho estiguin repensant,

Europa vol dir un pas més en la dissolució de les sobiranes

però sentir ara que l’estalvi energètic del puja-i-baixa horari és menyspreable, fa venir ganes d’enviar tots els buròcrates de Brussel·les a desfilar sota el Manneken Pis. I ens fa adonar de quanta raó tenia George Soros quan definia, en un llibre seu del 1999, la creació de la Unió Europea com un “extraordinari experiment d’enginyeria social”. L’arbitrarietat de l’horari bianual va ser el primer avís, però no es podia dir en públic. Després tot ha anat rodant. A hores d’ara el ciutadà estàndard està disposat a acceptar tant una cosa com la contrària si arriba beneïda per la bandera dels dotze estats, i a qualsevol problema que sorgeixi, per antieconòmic o socialment suïcida que sigui, ja té ben interioritzada la resposta: la solució sempre és més Europa, que vol dir un pas més en la dissolució de les sobiranes estatals i menys control sobre les decisions.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Bèlgica
ajorna al dia
25 la vista de
Llarena**

La defensa del jutge del Suprem ha demanat que el cas sigui analitzat per tres jutges

**Els decrets
d'alcaldia de
suport a l'1-O
no són delictes**

L'Audiència de Girona sentència que són "declaracions polítiques"

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Marxa fins a la se

RUTA Torra proposa l'inici avui mateix d'una mobilització permanent per les llibertats i confia en el poble per fer junts el "tomb" cap a la República **JUDICI** Diu que no acceptarà cap condemna i que, si n'hi ha, deixarà al Parlament la decisió sobre futurs passos **ENS** Es crearà un fòrum civil i social constituent

Òscar Palau
BARCELONA

Del "referèndum o referèndum" de Carles Puigdemont al "llibertat o llibertat" de Quim Torra. El president de la Generalitat va reclamar ahir, per reprendre el pas cap a la República, que avui mateix s'iniciï i es focalitzin els esforços en una mobilització permanent amb "accions continuades", que bateja com a Marxa pels Drets Civils, Socials i Nacionals de Catalunya –si bé fins i tot feia una crida als republicans espanyols perquè s'estenguï arreu de l'Estat–, que duri fins al dia que es facin públiques les sentències del judici que ha de començar aquesta tardor als líders del procés independentista. L'endemà, si la decisió no és absoluta (cosa que Torra va deixar molt clar que no acceptarà), la pilota la passarà ell mateix a les institucions, ja que es posarà "a disposició del Parlament", i es comunicarà amb els representants sobiranistes a les Corts de Madrid i el Parlament Europeu, perquè "s'actui en conseqüència", sense entrar en més detalls. I és que, si la sentència contra l'Estatut, que va desencadenar el procés, va ser "un greu error", l'Estat "encara en podria cometre un altre" amb la sentència contra el govern i la mesa del Parlament, creu. La proposta és la de buscar un altre moment, a partir de crear "amb determinació" una "dinàmica d'apodera-

ment", com ara la que va conduir a l'1-O.

Això sí, d'aquí a llavors, i sempre amb la insistència del diàleg amb el govern de l'Estat per mirar d'acordar un referèndum d'autodeterminació, les institucions s'han de centrar a fer polítiques socials i a defensar les llibertats fonamentals per mirar d'eixamplar la base, i el Consell de la República ha de ser el pal de paller d'una via d'internacionalització on, assegura, cada cop detecta una millor predisposició davant processos estrictament democràtics com el català.

"No acceptaré menys que els quebequesos o els escocesos", avisa

En aquest mentrestant, Torra també va situar la creació d'un fòrum civil i social constituent que debati com ha de ser la futura república, ja que el cop de gràcia final, més que en les institucions, el president el va confiar a la ciutadania, a la qual va arengar perquè des d'ara planifiqui accions, s'organitzi des d'una "disciplina no violenta" i defensi "aferrissadament" les llibertats. "Si veiem clar que hem de fer aquest tomb, l'hem de fer tots alhora", tancava.

Aquest és, a grans trets, l'escenari en el camí cap a la República que Torra va dibuixar ahir per als pròxims mesos, en la solemne conferència *El nostre mo-*

ment, que va pronunciar en un Teatre Nacional de Catalunya ple amb 800 convidats de la societat civil, agents socials, alcaldes, diputats i dirigents de les forces sobiranistes –no hi havia ningú dels comuns, però sí la portaveu del grup del PSC, Eva Granados–, en què va desgarrar les línies d'actuació a seguir ara, les quals, després d'uns mesos de certa desorientació del moviment, ha consensuat en les últimes setmanes amb els membres del govern, començant pel vicepresident, Pere Aragonès, amb ERC i el PDeCAT, els presos polítics i els exiliats.

Torra va proclamar que el "punt de partida" de la "proposta, que no protesta" són les fites de l'1-O, el 3-O i el 27-O (l'única referència que hi va fer), però també va deixar clar que basteix el projecte sobre els tres grans consensos que veu al país: el 80% que està a favor d'un referèndum d'autodeterminació, contra la repressió i contra la monarquia espanyola. El president apel·lava aquesta àmplia majoria social, sigui favorable o contrària a la independència, perquè promogui i s'impliqui en el "debat constituent" a través del nou fòrum, per construir els nous grans consensos.

En paral·lel, això sí, Torra va fer apel·lacions constants al govern espanyol, al qual va fer una crida a una "negociació de bona fe", ara que té "l'oportunitat de canviar diàleg per

Quim Torra va oferir ahir la conferència en un escenari auster, la sala gran del TNC, només decorada amb una senyera i un enorme llaç groc ■ ORIOL DURAN

repressió". El president va admetre que "no deixa de ser interessant" la proposta de Sánchez perquè es votí una sortida, però li va recordar que a Catalunya el debat "no és l'Estatut", i va reclamar que el referèndum vinculant sigui d'autodeterminació, com ja van fer els escocesos i els quebequesos. "No acceptaré menys que això, perquè tenim els mateixos drets", proclamava, mentre recordava que treballa per fer efectiu l'1-O, però que tan sols un referèndum "pactat, vinculant i reconegut internacionalment pot renovar" aquell man-

Pastor repta Torra a anar al Congrés

La presidenta del Congrés, Ana Pastor, va instar ahir Quim Torra a acudir a la cambra baixa a defensar els seus plantejaments. La representant del càrrec institucional més important que queda al PP va emular l'exvicepresidenta, Soraya Sáenz de Santamaría, que l'any passat havia fet el mateix oferiment a l'expresident Carles Puigdemont perquè posés sobre la taula la seva reclamació de celebrar el referèndum de l'1-O, amb el benentès que s'enduria un no rotund. Pas-

tor no va especificar el format, si bé ella també havia negat fa poc més d'un any a Puigdemont una sala de la cambra per pronunciar una conferència adduint que s'havia de presentar amb un projecte que es pogués votar.

Ahir mateix, la portaveu del govern, Elsa Artadi, no va tancar la porta a acceptar el repte, però va insistir a conèixer més detalls de l'ofertament abans de pronunciar-se. Això sí, ja avisava que, si la fórmula és similar a la de l'any passat, tot plegat serà "estèril".

L'APUNT

Torra prem el botó d'espera

Emma Ansola

Després de la conferència proposta del president Quim Torra, el nou curs polític queda subjecte al que acabi passant en el judici i a la posterior sentència que, a finals d'any o a principis de l'any que ve, es dicti contra els membres de l'anterior govern per haver fet un referèndum sense permís i haver declarat la independència. Serà la resposta de l'Estat als fets d'octu-

bre el que desencadenarà la més important activitat política a Catalunya després que ahir el president va anunciar que si no hi ha sentència absoluta es posarà a disposició del Parlament perquè sigui una majoria de diputats els que dictin el camí a seguir. Mentrestant, en aquest *stand-by*, negociació, diàleg, protesta i mobilització. I a esperar el moment.

entència

dat. En aquest sentit, Torra també va fer una crida a espolsar-se "les pors i amenaces" constants que arriben des del PP i Cs, que volen tornar al 155, però també des del PSC, que ha vinculat el resultat del judici a l'acció de govern, un fet que, segons ell, és una prova més que és un procés "polític". "De les decisions que emprenguem només nosaltres en serem responsables", subratllava. Més enllà de la defensa de la unitat entorn dels drets fonamentals, això sí, el president situava la "prioritat absoluta" de l'executiu en la recuperació de les

lleis socials que ha tombat el TC els últims anys, les quals avançava que s'anallitzaran i es comprometen a fer efectives en el debat de política general a l'octubre. "Les polítiques socials i de progrés s'han de convertir en motor de canvi republicà", resumia.

L'última pota és la internacional. Torra assegura que Catalunya compleix les tres grans bases que fan factible el reconeixement: és una nació amb història i cultura pròpies, té una majoria social al darrere i pot apel·lar a una vulneració de drets i llibertats que no li donen cap més sorti-

da, ja que la reacció de l'Estat no ha fet res més que "eixamplar" el camí. Torra creu que la causa catalana "ha avançat" a fora mentre era víctima de la "repressió més aguda", i creu que la "inquietud" per la democràcia que recorre el món li fa guanyar punts, pel suport ja rebut de tribunals estrangers o comitès de l'ONU, i que es confirmarà en altes instàncies internacionals com ara el Tribunal d'Estrasburg. I és que ja ho resumia amb una frase: "Ningú ha fugit de la justícia; ben al contrari, l'hem hagut d'anar a cercar a fora." ■

Les frases del president Torra

“ No hem avançat aquests últims mesos, però tampoc no hem fet cap pas enrere i no hem renunciat a res

“ La Constitució es va trencar amb la sentència de l'Estatut i ha esclatat la cara més intolerant de l'Estat

“ Persistirem sempre a oferir la mà oberta a l'Estat espanyol per trobar, conjuntament, bilateralment, una solució

“ Aquesta marxa és i ha de ser una mobilització àmplia, diversa i, sobretot, multitudinària

“ No ens resignem a sentències injustes que portaran més dolor i conflicte; no es construeix res sobre la humiliació

“ Som un poble d'opció, no un poble de DNI ni de passaport. El debat i la pugna política no ho fa pas perillar, tot això

“ Apel·lo a crear un fòrum cívica, social i constituent que promogui el debat constituent a Catalunya

“ Hi ha tres grans consensos a Catalunya: referèndum, antirepressió i republicanisme

“ El referèndum ja s'ha fet. No estem pas encallats en la mateixa pantalla. No parlo de repetir res que ja hàgim fet

“ Animem cada ciutat d'Espanya a afegir-se a la marxa. Ni vencedors ni vençuts, cerquem la victòria compartida

“ No és la República la que ens portarà els drets civils, socials i nacionals, sinó la lluita per aquest drets, que ho farà

“ Em posaré a disposició del poble, a través dels representants al Parlament, si no hi ha una sentència absoluta

“ Cal recuperar amb urgència les lleis socials progressistes i avançades que foren suspeses pel TC

“ El Consell de la República ha de ser l'altaveu més potent de la lluita per la llibertat de Catalunya al món

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Estat manté el diàleg i crida a acceptar la justícia

El govern espanyol critica que Torra només parli als independentistes però reafirma la via del diàleg ■ Ciutadans i el PP insten Sánchez a aplicar el 155 contra la “desobediència” i la “insurrecció”

Redacció
BARCELONA

El govern espanyol censura que el president Torra fes un discurs dirigit “només als independentistes” però va refermar l'aposta pel diàleg bilateral entre els dos executius. El govern de Pedro Sánchez va reaccionar amb una compareixença breu de la ministra portaveu, Isabel Celaá.

L'executiu espanyol adverteix Torra que haurà d'acatar la sentència que dictin els tribunals sobre els presos polítics catalans i el va instar a mirar endavant per acordar solucions en qüestions com ara l'habitatge o les infraestructures, que, segons ella, són les preocupacions reals dels ciutadans. Celaá defensa que cal donar “una oportunitat a la política” i que el govern espanyol vol “continuar dialogant i buscant solucions junts”.

Diàleg i negociació

Sergi Sabrià, president del grup parlamentari d'ERC, va posar l'èmfasi en les paraules “diàleg i negociació” del discurs i en la mobilització multitudinària des de la diversitat, teixint consensos i “escoltant tothom”. Tant Sabrià com el diputat de JxCat Pep Riera també van destacar les

Consellers, mesa del Parlament i responsables de grups parlamentaris ■ O. DURAN

Les frases

“És el moment dels passos endavant. Volem continuar dialogant i trobant solucions junts”

Isabel Celaá
MINISTRA PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

“Torra vol escalfar el carrer, propaganda i desobediència. Protegeixi'ns, senyor Sánchez”

Inés Arrimadas
PRESIDENTA DEL GRUP PARLAMENTARI DE CIUTADANS

“Declaració d'insurrecció en tota regla. L'important és com Sánchez pensa parar aquest atac”

Xavier García Albiol
PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI DEL PP

“Ha tornat a insistir en els errors. Situar les institucions fora de les nostres normes no és la solució”

Ada Colau
COORDINADORA GENERAL DE CATALUNYA EN COMÚ

paraules “Llibertat o llibertat”. La consellera d'Empresa i Coneixement, Àngels Chacón, va

destacar la defensa de la democràcia, la pau i la llibertat com a valors “per a l'exercici dels drets civils,

socials i nacionals”. En el pol totalment oposat, Ciutadans i el PP van considerar desobediència i rebel·

lió el discurs del president Torra i van exigir una reacció al govern espanyol. El més expeditiu va ser el

líder del partit taronja, que va demanar a Sánchez que torni a aplicar l'article 155 de la Constitució contra el govern de la Generalitat perquè, diu, Torra anuncia “una altra ofensiva per intentar liquidar Espanya”.

Declaració d'insurrecció

Encara més extrema va ser la interpretació que en va fer el líder català del PP, Xavier García Albiol: “Declaració d'insurrecció en tota regla de Quim Torra.” Els dos líders van estar d'acord que el president espanyol ha de reaccionar. “Senyor Sánchez, reaccioni i protegeixi'ns” l'instava Arrimadas, mentre que García Albiol li demana parar “aquest atac a la llibertat i a l'estat de dret”. Més diplomàtica i en la línia de la portaveu del govern espanyol va estar la portaveu del PSC al Parlament, Eva Granados.

Tot i criticar que el president Torra es dirigís només als independentistes i que insistís “en vies fracassades” centrades a treure les institucions fora de les lleis, la portaveu socialista no va deixar de reafirmar l'aposta pel diàleg com a única solució, a més d'insistir en la reforma estatutària i constitucional com a sortida política al conflicte.

El mateix opinava l'alcaldessa de Barcelona i coordinadora general de Catalunya en Comú, Ada Colau. També critica que Torra només s'adrexi als independentistes i que anunciï una iniciativa política que repeteix els errors del govern anterior que han portat a la situació actual: “Situar les institucions fora de les nostres normes no és la solució”. ■

Frenen el trasllat de 300 guàrdies civils

La Guàrdia Civil va suspendre ahir les autoritzacions de trasllat fora de Catalunya de 300 efectius del cos de seguretat, segons van confirmar fonts del Ministeri de l'Interior a l'ACN. Els agents s'hauran d'estar al Principat fins al 15 d'octubre, segons l'ordre rebuda. La decisió es justifica en les necessitats inherents a garantir la seguretat pública en aquest trimestre. Interior va restar importància al fet i va recordar que hi ha dates assenyalades que poden demanar més efectius com ara les celebracions de l'11 de setembre o les commemoracions del 20 de setembre o l'1 d'octubre. ■ REDACCIÓ

Tribeca

café - bar

GINEBRA + TÒNICA SCHWEPPES (5 €)
BEEFEATER · BOMBAY SAPHIRE · TANQUERAY · SEAGRAMS

GINEBRA + TÒNICA PREMIUM (7,50 €)
MOM · PUERTO DE INDIAS · ISH · HENDRICKS · G'VINE

Plaça de les Valls d'Ax,
local 2 · Palafròls

SUPLEMENT TÒNICA PREMIUM + 0,50 €

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont exigeix concreció al president Sánchez

■ Es pregunta qui proposa i què dirà exactament el nou Estatut i si “la recepta Sánchez” és diferent de la de Rajoy ■ El president a l'exili es va reunir ahir a Waterloo amb l'expresident Artur Mas

Natàlia Segura
WATERLOO

Des de l'exili belga el president Carles Puigdemont exigeix al president espanyol, Pedro Sánchez, que posi les cartes sobre la taula de manera clara a l'hora de fer la seva oferta a Catalunya. “Qui proposa aquest nou Estatut i què diu exactament aquest nou Estatut?”, es preguntava el gironí davant els mitjans de comunicació just abans de reunir-se amb el seu antecessor, Artur Mas, a la Casa de la República.

Insatisfet amb les declaracions del líder socialista sobre un nou Estatut, Puigdemont va demanar a Madrid que almenys posi “alguna cosa concreta sobre la taula”, sense comentar els anuncis que faria el president Quim Torra a la tarda.

Amb vista als pròxims mesos que s'esperen intensos no només per les converses entre la Gene-

Els presidents Mas i Puigdemont, en la compareixença posterior a la seva reunió ■ OLIVIER HOSLET / EFE

ralitat i La Moncloa, sinó també pel primer aniversari dels fets de l'1 d'octubre, el líder de Junts per Catalunya va assegurar que ells estan disposats a escoltar “totes les solucions”, però que el que volen és negociar amb Ma-

drid la celebració d'un referèndum perquè Catalunya decideixi el seu futur. “Anuncis n'hi ha uns quants, però ens agradaria pensar que la recepta Sánchez és diferent de la de Rajoy”, va dir el president a l'exili.

Puigdemont-Mas

Com a prèvia a la visita de Torra avui a Brussel·les i coincidint amb la seva conferència, Puigdemont va mantenir una reunió al migdia a la seva residència de Waterloo amb Artur Mas per parlar sobre la si-

tuació política que viu el país, sobre l'Estat espanyol i també sobre la Diada, segons el seu entorn.

Escalant motors per l'11 de setembre, el gironí es va mostrar convençut que aquest any serà “especial” perquè es produeix

L'oposició té una nova comissió d'investigació a la cambra

La comissió d'investigació sobre un suposat espionatge dels Mossos a periodistes i polítics tirarà endavant després que ahir la mesa del Parlament acceptés parcialment el recurs de l'oposició i hagi reconsiderat la seva negativa a constituir-la. Així hi haurà comissió però de moment es va desestimar ahir aprovar el pla de treball, incloses les compareixences, tal com volia l'oposició, en espera que es constitueixi la comissió i es voti el pla de treball. Serà doncs la majoria independentista la que decidirà els temes a tractar i també les persones que hi assistiran quan es porti a votació en la comissió. L'oposició no hi està d'acord perquè considera que la proposta de compareixences és “essencial” per a l'objectiu dels sol·licitants, C's i el PSC.

en un clima de “repressió”. A més, va recordar que “el que la gent ha demanat cada any a la Diada” és un referèndum d'autodeterminació.

Més sobri, l'expresident Artur Mas va apel·lar a la “convivència, concòrdia i civisme” davant els que volen “fracturar” la societat catalana. ■

Col·lectius d'immigrants criden a la Diada de l'ANC

■ Demanen que els ciutadans d'origen estranger s'impliquin en la lluita sobiranista

Redacció
BARCELONA

Diverses plataformes d'immigrants feien ahir, junt amb l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), una crida als seus col·lectius a participar en la manifestació unitària de l'independentisme com a primer pas per implicar-se en el moviment per aconseguir la República catalana. Reivindiquen l'assoliment dels seus drets civils i polítics en paral·lel a l'assoli-

ment del dret de Catalunya a l'autodeterminació. El congolès Saoka Kingolo (ANC), la mexicana Mercedes Sicard (Sí amb nosaltres), la pakistanesa Shezra Javed (Associació de Treballadors Pakistanesos) i el marroquí Karim el Otmani (Espai Democràtic) van fer la crida en nom d'entitats d'immigrants d'altres països com ara l'Argentina o el Brasil.

Kingolo va instar les “comunitats, entitats i persones d'origen estranger” a participar en la Diada com un pas previ a implicar-se en el projecte de construcció d'una república de drets: “Aquest país és com un vaixell en difi-

cultat que pot anar a la deriva i en què tothom ha de fer el que pugui per salvar-lo organitzadament. Estem en una cruïlla i hem d'agafar el camí que més ens convé.”

Kingolo qualifica de molt important la participació a l'11-S, on aquests col·lectius ocuparan el tram 9 de la manifestació, però també la implicació posterior en el moviment republicà per “conjuminar drets polítics amb drets humans”. Aquest activista d'origen congolès recorda que la majoria de col·lectius representats reivindiquen els seus drets i “no pot ser que no participem en la demanda dels drets

Els portaveus dels col·lectius feien la crida ahir des de la seu nacional de l'ANC ■ ORIOL DURAN

nacionals”. El manifest compartit amb l'ANC afirma que la democràcia només serà possible a Catalunya “si fem una república on els ciutadans siguem iguals en drets i deures, més enllà de les nostres cultures d'origen, identi-

tats, creences i ideologies”. També com un camí per superar “la desigualtat jurídica” i “els mecanismes d'exclusió legal” que la llei d'estrangeria de l'Estat espanyol imposen als immigrants. Karim el Otmani i Saoka Kingolo po-

sen l'èmfasi en la construcció d'un nou país de drets compartits “en què no s'expulsi en calent, no es dispari contra naufragats i que no tanqui els arribats sense papers en centres d'internament d'estrangers”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Bèlgica ajorna la vista del cas Llarena fins al 25 de setembre

■ La defensa demana temps per “permetre a l'Estat intervenir per defensar la seva immunitat de jurisdicció” ■ L'advocat del magistrat espanyol exigeix tres jutges per valorar la demanda civil

Natàlia Segura

Brussel·les

El jutge Pablo Llarena demana temps mort per preparar la seva defensa a Bèlgica. A petició del seu equip jurídic, el tribunal de primera instància de casos civils de Brussel·les va decidir ahir ajornar fins al 25 de setembre la vista preliminar per la demanda interposada per Carles Puigdemont i els exconsellers a l'exili. Gran absent en la primera cita judicial belga, el magistrat del Tribunal Suprem va enviar el seu nou advocat pagat pel govern espanyol, Hakim Boularbah, per representar-lo ahir al matí en una vista gairebé exprés.

El prestigiós lletrat va assegurar als periodistes, després de comparèixer durant uns minuts davant la jutgessa belga que instrueix el cas, que havia demanat aquest ajornament per “permetre a l'Estat intervenir per defensar la seva immunitat de jurisdicció” i la de Llarena. Segons ell, “d'acord amb les normes processals les parts presenten conclusions escrites abans d'argumentar el cas oralment” i per això necessitaven 21 dies més. “Intervindrà en nom de l'Estat espanyol però, per això, cal un document

L'advocat del jutge Llarena, Hakim Boularbah, responent ahir a les preguntes dels periodistes ■ JAVIER ALBISU / EFE

oficial i això és el que passarà el 25 de setembre”, va defensar.

A banda d'aquesta petició, Boularbah també va demanar a la magistrada que siguin tres i no un els jutges belgues que analitzin el cas contra el jutge del Suprem perquè considera que és “un afer excepcional”; una petició a la qual l'equip jurídic dels polítics catalans no es va oposar. “És un tema complex i sempre és bo tenir un criteri més ampli, nosaltres en el seu lloc hauríem fet el

Advocats europeus, preocupats

L'Associació d'Advocats Europeus Demòcrates (AED), de la qual forma part l'Associació Catalana per la Defensa dels Drets Humans (ACDDH), va expressar ahir, en un comunicat, la seva “preocupació” davant l'intent de limitar el lliure exercici dels advocats a Bèlgica, i per tant el dret de defensa dels exiliats polítics catalans. Gonzalo Boye, coordinador de les defenses, ha estat visceralment criticat

per un error de traducció en la demanda contra el jutge Llarena, i el degà del Col·legi d'Advocats de Madrid li va denegar l'empara demanada.

Davant les amenaces i insults rebuts pels lletrats dels exiliats, a causa del seu exercici professional, l'AED requereix als col·legis professionals que vetllin pels seus col·legiats i defensin el lliure exercici de l'advocacia, tal com exigeix la seva raó de ser.

mateix”, va dir ahir l'advocat Gonzalo Boye, afirmant que ho veu “força correcte”.

Malgrat la citació judicial de la demanda civil, Llarena ahir no es va presentar als jutjats tal com ja s'esperava. Un fet que no va treure atenció mediàtica a la vista preliminar, ja que la petita sala del jutjat estava atapeïda de periodistes. Segons Boularbah, no és necessari que Llarena sigui de manera presencial als jutjats, ja que pot fer-ho a través del seu

representant legal. Per contra, sobre la possibilitat que Llarena s'absenti durant el procediment, Boye va assegurar ahir que “tots hauran d'estar presents al jutjat el dia que hagin de declarar”, si bé després va matisar dient que això “es discutirà al llarg del procediment”. “El més significatiu del dia quan s'han personat és que han reconegut que havien de venir a la jurisdicció belga a contestar”, va celebrar.

Qui sí que es va estrenar en la saga catalana a Brussel·les és el seu reconegut lletrat belga. Amb un cert aire incòmode i contingut, Boularbah es va presentar davant la premsa com el representant “del Regne d'Espanya” en aquest cas. “El dret internacional permet a l'Estat intervenir davant els tribunals d'un altre estat per defensar la immunitat jurisdiccional dels seus òrgans”, va detallar. Una tasca que portarà feina i temps al despatx de Boularbah.

Segons l'advocat belga de l'acusació, Christophe Marchand, després del 25 de setembre “es fixarà un calendari” per al procediment judicial. “L'agenda serà llarga”, va dir Boye que va assegurar que en aquest procediment civil les parts tenen “plena confiança l'una en l'altra”. Marchand, a més, va explicar ahir que ja han enviat a Boularbah la nova traducció de la demanda, després de la polèmica per un error de traducció al francès. Un cop més, Boye va aprofitar per retreure l'ús d'aquest defecte per menystenir la causa: “Les cortines de fum estan bé a Espanya, però en la justícia europea no solen funcionar.” ■

CONFERÈNCIA

11 SETEMBRE DIADA NACIONAL DE CATALUNYA 2018

La dimensió colonial de la Barcelona contemporània

Dr. Martín Rodrigo y Alharilla

Dijous, 6 de setembre, a les 18,00 h.
Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona
Entrada lliure. Aforament limitat.

Ajuntament de
Barcelona

Ajuntament d'Alcover
EDICTE

La Junta de Govern Local de l'Ajuntament d'Alcover, en sessió de data 21 de juny de 2018, va acordar aprovar inicialment el Projecte d'urbanització del Polígon d'actuació urbanística PAU-0 Hort de la Cinteta/Raval de Santa Anna d'Alcover.

Mitjançant el present edicte, que es publicarà en el Butlletí Oficial de la Província de Tarragona, en el diari El Punt Avui, al tauler d'anuncis de l'Ajuntament i al web municipal, se sotmet l'esmentat projecte a informació pública perquè en el termini d'un mes s'hi puguin presentar les al·legacions que es considerin oportunes.

Els interessats poden consultar la documentació a la Secretaria d'aquest ajuntament, situada a la pl. Nova, núm. 3, de dilluns a divendres, de les 9 a les 14 hores, i al web www.alcover.cat.

Alcover, 31 d'agost de 2018
Robert Figueras Roca
Alcalde

Ajuntament d'Alcover
EDICTE

La Junta de Govern Local de l'Ajuntament d'Alcover, en sessió de data 21 de juny de 2018, va acordar aprovar inicialment l'expedient del Projecte de reparcel·lació del Polígon d'actuació urbanística PAU-0 Hort de la Cinteta/Raval de Santa Anna d'Alcover.

De conformitat amb els articles 89 i 119 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya (TRLUC), i l'article 117 del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme de Catalunya (DLUC), aquest acord se sotmet a informació pública mitjançant anunci en el Butlletí Oficial de la Província, en un dels diaris de premsa periòdica de més divulgació en l'àmbit municipal, així com en el web municipal, perquè en el termini d'un mes s'hi puguin presentar les al·legacions que es considerin oportunes amb citació personal.

Els interessats poden consultar la documentació a la Secretaria d'aquest ajuntament, situada a la pl. Nova, núm. 3, de dilluns a divendres, de les 9 a les 14 hores, i al web www.alcover.cat.

Alcover, 30 d'agost de 2018
Robert Figueras Roca
Alcalde

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

L'alcaldesa de Roses, Montse Mindan, amb el seu advocat, Joan Puig, al jutjat ■ JOAN PUNTÍ

L'Audiència de Girona sosté que els decrets d'alcaldia de suport a l'1-0 no són delictes

■ Afirmar que són “declaracions polítiques, no executives” ■ Reobre el cas contra l'alcaldesa de Roses per aclarir si va permetre l'ús de locals per al referèndum

Mayte Piulachs
BARCELONA

Els 712 alcaldes i alcaldesses que van signar el decret de suport al referèndum de l'1-0 no han comès cap delictes de desobediència. Així ho assegura l'Audiència de Girona en una resolució, en la qual, però, accepta la petició de la fiscalia de reobrir la causa

contra l'alcaldesa de Roses, Montse Mindan, perquè s'acclareixi si ha comès un delictes de desobediència per omissió per haver “permès” la cessió de locals municipals per al referèndum d'autodeterminació i no haver-s'hi oposat.

Aquesta resolució –del 31 de juliol passat i notificada a mitjan agost a l'advocat de l'alcaldesa, Joan

Ramon Puig Pellicer– és la primera d'un tribunal que fixa els límits delictius per poder acusar els batlles catalans. Encara n'hi ha una quarantena que estan investigats per la fiscalia pel seu suport al referèndum i per la cessió de locals per a la votació.

La secció tercera –formada pels magistrats Fátima Ramírez, Sonia Losa-

da i Manuel Ignacio Marcello– aclareix que no és cabdal el raonament de la titular del jutjat d'instrucció 1 de Figueres per arxivar el cas de Mindan, en què assegura que va rebre la notificació de la delegació del govern espanyol de no col·laborar amb l'1-0 cinc dies després de signar el decret. El tribunal hi precisa que la jurisprudèn-

cia fixa que el que és important és que la persona en tingui coneixement, i “la inconstitucionalitat del procés és notòria i pública, i –sosté– seria una absurditat dir que l'alcaldesa ho desconeix”. Amb tot, indica que en analitzar el contingut del decret d'alcaldia “no s'aprecia un delictes de desobediència”. “En el contingut, només hi veiem una declaració política, sense càrrega normativa o executiva”, hi afegeix. Els decrets dels alcaldes tenen el mateix redactat, ja que van ser facilitats per l'Associació de Municipis per la Independència (AMI).

Així, l'Audiència de Girona manté que el que cal aclarir és si l'alcaldesa de Roses –denunciada al jutjat per un veí– va “permetre” o consentir l'ús de locals municipals per a la votació, ja que malgrat que el secretari de l'Ajuntament informa que no es va acordar la cessió de cap local, l'acció de l'alcaldesa podria ser constitutiva d'un “delictes de desobediència per omissió”, tal com el Suprem va condemnar l'exdiputat Francesc Homs pel 9-N, recorda el tribunal, i per això retorna el cas al jutjat de Figueres perquè es facin noves diligències i s'acclareixi.

Encadenats al TSJC

D'altra banda, la fiscalia demana penes de dos anys i mig de presó per a onze persones, i tres anys i mig per a dues més, acusades de desordre públic i resistència greu a la policia per haver-se encadenat a les portes del TSJC, amb el lema *Aturem el cop d'estat*, el 28 de febrer passat. Alerta solidària ho qualifica “d'abús contra independentistes”. ■

VIU SARRAL

f /viusarral @ViuSarral

@ViuSarral Viu Sarral

Rutes
turístiques
guiades

el cor vinícola i artesà de Catalunya

PATRIMONI I VI

Ruta pel nucli antic de Sarral.

Punt d'inici a la Plaça de l'Església

Punt final amb un tast de vi a una de les vinicoles locals

RUTA DE L'ALABASTRE

Visita al Museu de l'Alabastre

i a elements artístics d'alabastre.

Punt d'inici al Museu de l'Alabastre

Punt final amb un tast de vi a una de les vinicoles locals

Contacte: 977 89 00 10 // 658 230 487

viusarral@viusarral.com

OFICINA DE TURISME DE POBLET: 977 87 12 47

L'ERMITA DELS SANTS METGES

I EL SEU ENTORN

Visita amb punt d'inici

a l'Ermita dels Sants Metges

i el seu entorn

Punt final amb un tast

de vi a una de les vinicoles locals

Visites guiades tots els dissabtes, diumenges i festius a partir de les 11h

Visites guiades entre setmana prèvia reserva

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Xavier Domènech anuncia a través de Facebook que plega de tots els càrrecs

■ Havia estat escollit coordinador general dels comuns amb Ada Colau el 3 de juliol ■ El polític argumenta que “està esgotat políticament i personalment”

V.P.
BARCELONA

Xavier Domènech, fins ara coordinador general de Catalunya en Comú i secretari general de Podem Catalunya, va anunciar ahir al vespre a través del seu compte de Facebook la seva decisió de plegar de totes les seves responsabilitats dins del partit, incloent-hi les parlamentàries. El polític de Sabadell, que reconeix en el seu missatge de comiat la seva part de responsabilitat en els resultats electorals de les últimes eleccions catalanes, argumenta que la tasca desenvolupada en aquests últims anys, “en una etapa de construcció de grans consensos”, l’ha acabat “esgotant políticament i personalment”.

No es refereix a cap mena de crisi interna en el partit i té paraules d’agraïment cap a Ada Colau i Pablo Iglesias. “Em quedo amb la sort d’haver-los acompanyat”, assenyala. Sí que parla, però, que “és l’hora de donar pas a noves persones amb idees fresques i l’energia necessària per dur a terme els reptes que el país demana els pròxims mesos, que sens dubte seran clau per al nostre futur”.

Domènech, que justament havia estat escollit coordinador general el 3 de juliol passat després d’unes primàries, diu ara que “tenia clar que el temps en la política institucional era limitat”, i que continuarà treballant “pel canvi que anhelem tots i totes”, però des d’un altre lloc, “tornant a la meva feina i ajudant des de la base”. Al final del text, deixa entreveure que ha estat una decisió en què ha pesat molt la seva família. Afirmar directament que la responsabilitat que ha assumit “s’ha carregat en excés sobre les esquenes de la meva família, i sense ells

Domènech, el 3 de juliol, després de ser escollit coordinador general dels comuns ■ ACN

Les frases

“És hora de donar pas a persones amb idees fresques i l’energia necessària per afrontar els reptes que demana el país”

“Una responsabilitat que s’ha carregat en excés sobre les esquenes de la meva família, i sense ells tampoc no soc res”

“Treballaré pel canvi que anhelem tots i totes però des d’un altre lloc, tornant a la feina i ajudant des de la base”

tampoc no soc res”.

Finalment, fa un elogi emotiu de la gent. “Vosaltres sou grans, immensament grans”, i brinda una abraçada “en aquesta terra del 15-M i l’1-O”.

L’anunci de Domènech, que es produeix pocs dies després que Ada Colau anunciés públicament que no aniria a la manifestació de la Diada, va despertar immediatament moltes reaccions, la majoria de suport i de reconeixement. Alguns, però, li van preguntar obertament: “Què amagues dient-ho en aquests moments?”; altres li van retreure fins i tot que

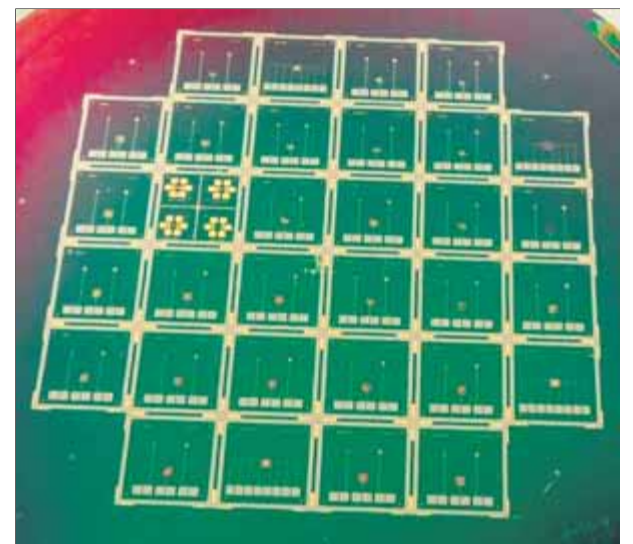
no fes cap menció dels presos polítics en el seu comiat.

“Intel·ligència política”

Que hi havia discrepàncies en el si de Catalunya en Comú es va posar de manifest durant les primàries internes en què Domènech i Colau van ser escollits coordinadors generals del partit. En aquest procés va acabar quedant fora de la llista oficial una destacada dirigent del sector més independentista de la formació, Elisenda Alamany, tot i ser una persona de la màxima confiança del líder

parlamentari dels comuns, Xavier Domènech.

Ahir, Alamany, portaveu dels comuns, va tenir paraules de reconeixement per la tasca de Domènech: “Avui deixa la política institucional una persona honesta, propera, generosa; un home bo. Una intel·ligència política que Catalunya necessita.” Catalunya en Comú i Podem Catalunya van fer públics dos comunicats de suport i agraïment a Domènech per la tasca de conciliació que ha fet i van anunciar que en els pròxims dies es reuniran per analitzar la situació. ■

Els sensors miniaturitzats disposats en una placa en les proves que s’estan fent per a la missió espacial ■ ICMAB

Dissenyen nous sensors per a missions de l’ESA

■ Una investigadora de l’ICMAB lidera el projecte per al telescopi ‘Athena’

Xavi Aguilar
BARCELONA

Lourdes Fàbrega, investigadora de l’Institut de Ciència de Materials de Barcelona (ICMAB-CSIC), lidera el desenvolupament a l’Estat d’uns sensors de temperatura extremament precisos i que s’utilitzaran en noves missions de l’Agència Espacial Europea (ESA). Concretament, es tracta de microcalorímetres amb una sensibilitat tan alta que poden detectar fins i tot l’energia d’un sol fotó.

Els sensors dissenyats per l’equip que dirigeix la doctora Fàbrega estan fets d’una capa fina de molibde recoberta per una capa fina d’or, fet que els atorga propietats superconduc-

tores i els permet funcionar a temperatures criogèniques.

Quan estiguin enllestits, s’utilitzaran en els espectròmetres de raigs X d’alta resolució que es muntaran al telescopi de raigs X Athena que l’ESA preveu llançar cap al 2030 per estudiar l’origen de les galàxies, els forats negres i altres fenòmens de l’univers calent i energètic.

“Aquest tipus de sensors també es poden fabricar amb altres materials, com ara titani, i s’estan desenvolupant per utilitzar-los també a temperatures properes al zero absolut en altres missions espacials com Spica, un telescopi espacial d’infrarojos per cosmologia i astrofísica”, afirma Fàbrega. ■

POLÍTICA

El ressò del procés

El festival de fotoperiodisme Visa pour l’Image de Perpinyà va fer ahir, tot i no dedicar-hi cap exposició, un debat sobre el ressò mediàtic que ha ob-

tingut el moviment independentista als mitjans de comunicació europeus. Hi van prendre part periodistes de diferents països.